

ספורנו פרשת וירא

בראשית פרק יח, ב

(ב) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה:

ספורנו בראשית פרק יח

(ב) וישא עיניו. התכוון להסתכל:

נצבים עליו. פונים אליו **כממתינים לדבר עמו**, בהיותו פנוי מן המראה הנכבדת, כי הממתינים אצל אדם לדבר עמו יקראו "נצבים עליו", כמו "להתאפק לכל הנצבים עליו" (להלן מה, א), וכמו "וכל העם נצב עליך" (שמות יח, יד):

וירץ לקראתם. בטרם יקרבו לדבר עמו:

מפתח האהל. שהתחיל מן הפתח לרוץ לכבודם, כי **הזריזות לדבר יורה על חשיבותו בעיני המזדרז אליו**, כענין "וימחר משה ויקוד ארצה וישתחו" (שם לד ח):

וישתחו ארצה. כי היה תארם נורא, כאמרו "ומראהו כמראה מלאך אלהים נורא מאד" (שופטים יג, ו), וחשב אותם לשלוחי איזה מלך: